

Les males herbes, 'aliades' de la biodiversitat

Un estudi de la UdL revela que l'heterogeneïtat del paisatge afavoreix insectes pol·linitzadors i ocells

L'heterogeneïtat del paisatge als camps de cereal de secà, amb un major percentatge de determinades espècies de males herbes, afavoreix la presència d'insectes pol·linitzadors especialitzats i d'ocells. Així ho revela una recerca de la Universitat de Lleida (UdL) publicada recentment a la revista internacional *Agriculture, Ecosystems and Environment* [

[Article Using the response-effect trait framework to disentangle the effects of agricultural intensification on the provision of ecosystem services by Mediterranean arable plant](#)

<https://www.journals.elsevier.com/agriculture-ecosystems-and-environment/>]. L'estudi s'ha desenvolupat en un gradient de complexitat de paisatge, a diferents comarques lleidatanes.

Els investigadors del [grup de recerca de Malherbologia i Ecologia Vegetal](http://www.weedresearch.udl.cat/index.htm) [<http://www.weedresearch.udl.cat/index.htm>] de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària (ETSEA) de la UdL han analitzat tant l'heterogeneïtat composicional, és a dir, el percentatge de vegetació natural, com l'heterogeneïtat conformacional, referent a l'estructura de les parcel·les. Així, han treballat des de zones amb més vegetació natural, amb camps petits i de formes irregulars (Pallars Jussà) fins a paisatges dominats per grans camps amb marges lineals on la vegetació natural és escassa (Segarra i Noguera).

La principal conclusió és que "l'heterogeneïtat del paisatge agrícola de secà afavoreix espècies de males herbes que promouen serveis ecosistèmics a un espectre ampli d'organismes, millorant la biodiversitat", explica l'investigador principal, Xavier Solé-Senan. "Tot això, naturalment, s'ha de tenir en compte en el context de declivi mundial de pol·linitzadors, com ara les abelles, per planificar les millors estratègies de conservació", destaca.

La recerca assenyala que un major percentatge de vegetació natural, amb determinades espècies de males herbes, proporciona un rang ampli de recursos tròfics a ocells, així com també refugi o un hàbitat adequat per la

posta o la cria. Mentre, els camps amb formes irregulars -alt perímetre dividit d'àrea- sostenen plantes que tenen un atributs florals molt importants per atreure pol·linitzadors especialitzats.

"Si enlloc de promoure paisatges altament simplificats es fes l'esforç de mantenir un cert nivell de complexitat estructural, afavoriríem la conservació i auto-recuperació de la biodiversitat", afirma Solé-Senan. "A més, el marc funcional que hem desenvolupat permet obrir noves línies de recerca encaminades a establir relacions entre intensificació agrícola, paisatge i altres serveis ecosistèmics que siguin objectiu d'estudi", conclou.

[Oficina de premsa UdL](#) [

<http://www.udl.cat/ca/serveis/oficina/Noticies/Las-malas-hierbas-aliadas-de-la-biodiversidad/>]